

Viitorul sistemelor de asigurări sociale și de pensii: finanțarea lor și tendința spre individualizare

P6_TA(2008)0556

Rezoluția Parlamentului European din 20 noiembrie 2008 referitoare la viitorul sistemelor de asigurare socială și de pensii: finanțarea lor și tendința de individualizare (2007/2290(INI))

(2010/C 16 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 octombrie 2006 privind viabilitatea pe termen lung a finanțelor publice în UE (COM(2006)0574),
- având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 99 și 141,
- având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Comunităților Europene, în special hotărârea pronunțată de Curte la 17 mai 1990 la cauza *Douglas Harvey Barber/Guardian Royal Exchange Assurance Group* ⁽¹⁾,
- având în vedere Convenția cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW), adoptată în 1979 de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, în special articolul 11 alineatul (1) literele (d) și (e) și articolul 11 alineatul (2) litera (c),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 1 martie 2006 referitoare la o foaie de parcurs privind egalitatea între femei și bărbați, 2006-2010 (COM(2006)0092),
- având în vedere concluziile președinției Consiliului European de la Bruxelles din 13 și 14 martie 2008,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 17 octombrie 2007 privind modernizarea sistemului de protecție socială în vederea consolidării justiției sociale și coeziunii economice: promovarea incluziunii active a persoanelor celor mai îndepărtate de piața forței de muncă (COM(2007)0620),
- având în vedere Convenția din 1952 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind standardele minime de securitate socială,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 11 aprilie 2008 privind aplicarea articolului 8 și a dispozițiilor conexe din Directiva 80/987/CEE din 20 octombrie 1980 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului, în ceea ce privește sistemele suplimentare de pensii la nivel de întreprindere sau grup de întreprinderi existente în afara sistemelor naționale obligatorii de asigurări sociale (SEC(2008)0475),
- având în vedere recomandările partenerilor sociali europeni din cadrul raportului din 18 octombrie 2007, intitulat „Principalele provocări cu care se confruntă piețele europene ale muncii: analiză comună efectuată de partenerii sociali europeni”,
- având în vedere Cartea verde a Comisiei privind modernizarea dreptului muncii pentru a face față provocărilor secolului 21 (COM(2006)0708) și rezoluția Parlamentului din 11 iulie 2007 cu privire la aceasta ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Cauza C-262/88, Rec. [1990], p. I-1889.

⁽²⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 401.

Joi, 20 noiembrie 2008

- având în vedere comunicarea Comisiei din 26 februarie 2007 intitulată „Analiza realității sociale — Raport intermediar pentru Consiliul de primăvară 2007” (COM(2007)0063) și Rezoluția Parlamentului din 15 noiembrie 2007 privind bilanțul realității sociale ⁽¹⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 10 mai 2007 privind promovarea solidarității dintre generații (COM(2007)0244) și Rezoluția Parlamentului din 21 februarie 2008 privind viitorul demografic al Europei ⁽²⁾,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, precum și cel al Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0409/2008),

A. întrucât sistemul de asigurări sociale

- este instituit, reglementat, administrat și finanțat (în general parțial) de către stat, dar și în mod colectiv, prin intermediul impozitelor sau cotizațiilor plătite de către persoanele asigurate, iar statul are responsabilitatea publică de a satisface nevoile cetățenilor săi în materie de asigurări sociale;
- se caracterizează prin responsabilitate și asigurarea unui nivel de bază corespunzător de securitate pentru toți;
- se bazează pe principiul solidarității;
- acoperă nouă domenii ale Convenției OIM, menționată mai sus;
- vizează asigurarea unei securități fundamentale în domeniul ocupării forței de muncă (asigurarea împotriva șomajului), al veniturilor (plata pensiilor) și al capacității de obținere a unor venituri (asigurarea de sănătate);

B. întrucât se așteaptă o ușoară creștere a populației totale a UE până în 2025, iar după anul 2025 o scădere ușoară a acesteia, urmând ca până în anul 2050 populația să fie puțin mai scăzută și semnificativ îmbătrânită;**C. întrucât, dacă imigrarea se menține la nivelul din prezent, forța de muncă va scădea de la 227 de milioane de persoane în 2005 la 183 de milioane în 2050, rata de ocupare a forței de muncă va atinge nivelul de 70 % în 2020, în principal datorită ratei mai ridicate de ocupare a femeilor, numărul total de persoane încadrate în muncă va crește cu 20 de milioane până în 2017, dar apoi se va micșora cu 30 de milioane până în 2050, iar raportul estimat al persoanelor de peste 65 de ani față de persoanele de vârstă activă se va mări de la 1:4 în 2005 până la 1:2 în 2050;****D. întrucât o creștere generală a vârstei de pensionare, bazată pe tendința generală a creșterii speranței de viață, ia insuficient în calcul faptul că există încă numeroase ramuri industriale în care speranța de viață a lucrătorilor este semnificativ mai redusă;****E. întrucât partenerii sociali în general, și în special în acele ramuri industriale în care lucrătorii au o speranță de viață mai mică decât speranța de viață medie, au o responsabilitate serioasă cu privire la aflusul și refluxul de lucrători și pot constitui sprijinul principal în asigurarea unei politici de personal eficiente care acordă vârstei importanța cuvenită;****F. întrucât, datorită scăderii ratei șomajului, cheltuielile consacrate ajutorului de șomaj vor scădea cu un procent de aproximativ 0,6 % din PIB până în 2050, o scădere foarte modestă și care nu va compensa majorarea cheltuielilor din alte sectoare;****G. întrucât UE cheltuiește 27,2 % din PIB pentru protecția socială (2008), cea mai mare parte a acestor cheltuieli fiind alocată prestațiilor pentru limită de vârstă și pensiilor (46 %);**

⁽¹⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 463.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0066.

Joi, 20 noiembrie 2008

- H. întrucât conceptul de asigurare socială nu ar trebui considerat doar din punctul de vedere al raportului costuri-beneficii, ci mai degrabă ca un contract social, ce prevede drepturi și obligații atât pentru stat, cât și pentru cetățeni, acestea trebuind să fie considerate și abordate ca atare; și întrucât aspectul bugetar al asigurărilor sociale nu poate fi subminat în niciun caz;
- I. întrucât se așteaptă ca îmbătrânirea populației să conducă la creșterea cheltuielilor publice în majoritatea statelor membre până în 2050, în special pentru pensii, asistență medicală și îngrijire pe termen lung, în cazul în care politicile actuale sunt aplicate în continuare, cea mai mare creștere înregistrându-se între 2020 și 2040;
- J. întrucât obiectivele Strategiei de la Lisabona în materie de angajare a femeilor, a tinerilor și a persoanelor în vârstă, precum și obiectivele de la Barcelona în materie de servicii de îngrijire a copiilor sunt esențiale pentru viabilitatea sistemelor de pensii;
- K. întrucât Obiectivele ONU de dezvoltare ale mileniului din 2000, în special obiectivul 3, presupun egalitatea de gen;
- L. întrucât, în general, cariera femeilor are tendința de a fi mai fragmentată și cu o evoluție salarială mai lentă, în timp ce bărbații tind să aibă un parcurs profesional mai puțin fragmentat, cu o evoluție salarială mai constantă, ceea ce presupune o discrepanță între cotizațiile lor la sistemul de pensii și un risc crescut de sărăcie pentru femei, care, în plus, reprezintă un risc pe termen lung, dată fiind speranța de viață mai lungă a acestora,

Preocupări generale

1. îndeamnă statele membre ca, în lumina strategiei de la Lisabona și a nevoii de a acoperi riscurile sociale, de a asigura durabilitatea sistemelor de asigurări sociale și de pensii și de a menține elementele esențiale ale modelelor sociale europene, să avanseze mai mult pe calea echilibrării cheltuielilor sociale și activării sociale și, în plus, să atragă și să mențină mai multe persoane în locuri de muncă de calitate, sigure și cu asigurări sociale obligatorii, promovând creșterea, crearea de locuri de muncă și accesul la câmpul muncii pe baza unei mai mari transparențe a pieței, să modernizeze sistemele de protecție socială (de exemplu printr-o mai accentuată diferențiere a formulelor pentru beneficii și a mecanismelor de finanțare) și să sporească investițiile în capitalul uman prin promovarea cercetării și dezvoltării, precum și a inovării și prin intermediul unei educații și al unei formări profesionale de mai bună calitate, în contextul formării continue accesibile tuturor;
2. invită Comisia să urmărească îndeaproape reformele din sistemul de asigurări sociale și de pensii din statele membre, comparând impactul pe care acestea l-au avut până în prezent asupra ocupării forței de muncă în rândul femeilor și punând accentul pe cele mai bune practici la care s-a ajuns, în special în ceea ce privește reducerea discriminării pe criterii de gen în materie de remunerare și reconcilierea responsabilităților profesionale și familiale;
3. subliniază faptul că sursele de creștere economică se vor modifica, ca urmare a schimbărilor demografice și că productivitatea muncii și inovarea tehnologică sporite vor deveni surse ale creșterii economice; recunoaște faptul că, pentru a menține un nivel mai înalt de productivitate, va trebui să se investească mai mult în cercetare și dezvoltare, precum și în metode mai bune de gestionare, acordându-se prioritate deosebită sinergiei dintre inovațiile tehnologice și sociale;
4. subliniază, în contextul actualelor tendințe demografice, economice și sociale și al prevenirii conflictelor între generații și între grupuri sociale, importanța identificării unor noi metode pentru distribuirea eficientă și echitabilă a costurilor și beneficiilor între o populație activă din punct de vedere economic tot mai redusă și o populație inactivă din punct de vedere economic tot mai numeroasă: la nivel european și național, obiectivul ar trebui să fie menținerea echilibrului dintre viabilitatea economică a sistemelor de asigurări sociale și de pensii, pe de o parte, și acoperirea riscurilor sociale, pe de altă parte;

Joi, 20 noiembrie 2008

5. își reiterează convingerea potrivit căreia pentru a promova un sistem de protecție socială viabil din punct de vedere economic, dreptul comunitar al muncii ar trebui să consolideze contractele de muncă cu durată nedeterminată ca formă comună de încadrare în muncă, în cadrul cărora se oferă protecție socială și a sănătății adecvată și se asigură respectarea drepturilor fundamentale; recunoaște, totuși, că trebuie protejate și drepturile celor care au alte tipuri de încadrare în muncă, inclusiv dreptul la o pensie care să le permită pensionarilor să aibă o viață decentă;

6. reamintește faptul că esența modelelor sociale europene este principiul solidarității între generații și categorii sociale și că acestea sunt finanțate în principal prin câștigurile de natură salarială, cum ar fi contribuțiile angajaților și angajatorilor și impozitarea salariilor; cu toate acestea, subliniază faptul că îmbătrânirea populației va reprezenta o presiune importantă asupra forței de muncă active și că găsirea unor soluții la problema schimbărilor demografice ar trebui să reprezinte o prioritate politică; subliniază faptul că, în caz contrar, schimbările demografice ar putea pune în pericol principiul solidarității și, drept consecință, modelele sociale europene; subliniază, prin urmare, și importanța deosebită a consolidării principiului solidarității, incluzând o compensare financiară echitabilă;

7. reamintește că, în temeiul articolului 141 din Tratatul CE, pot fi adoptate măsuri pozitive pentru a atinge obiectivul egalității salariale și că jurisprudența comunitară consideră cotizațiile la sistemul de asigurări sociale drept un element salarial;

8. observă că, drept urmare a evoluției demografice, se estimează că până în 2030 raportul persoanelor active față de cele inactive va fi de 2:1; invită Comisia și statele membre să elaboreze politici pentru a asigura faptul că persoanele care prestează servicii de îngrijire, dintre care multe sunt obligate să se retragă de pe piața muncii din cauza responsabilităților de îngrijire, nu sunt afectate negativ de nesiguranța pensiei;

9. reamintește faptul că tendința către individualizare contribuie la modernizarea celui de-al doilea și celui de-al treilea pilon, fără a pune sub semnul întrebării primul pilon al sistemelor de asigurări sociale; acest lucru permite persoanelor, în special femeilor și altor grupuri vulnerabile, să beneficieze de o mai mare libertate de alegere și astfel să devină mai independente și să poată acumula propriile lor drepturi de pensie suplimentare;

10. solicită Comisiei să intensifice cercetările și studiile referitoare la impactul individualizării drepturilor sociale asupra egalității de tratament a femeilor și bărbaților;

11. consideră că egalitatea dintre bărbați și femei trebuie să figureze printre obiectivele reformelor sistemelor de asigurări sociale și de pensii, dar subliniază că inegalitățile din domeniu sunt, în special, inegalități indirecte, care sunt o consecință a disparităților care persistă pe piața muncii la nivelul salariilor, al perspectivelor în carieră, și al distribuirii inegale a responsabilităților familiale și domestice, și care, prin urmare, nu pot fi remediate decât prin luarea unor măsuri mai globale;

12. invită Comisia și statele membre să sporească gradul de sensibilizare a adulților (tineri) cu privire la importanța acumulării din timp a drepturilor de pensie;

Forța de muncă

13. consideră că o forță de muncă aflată în scădere va determina, dacă situația continuă, o scădere a numărului total de ore lucrate; consideră că, pentru a inversa această tendință, ar putea fi luate măsuri pentru reducerea ratei șomajului și sporirea ratei de angajare (în combinație cu formarea și recalificarea), inclusiv pentru persoane cu un ridicat potențial de muncă, precum persoanele cu handicap, femeile și persoanele în vârstă; subliniază nevoia de a permite pensionarea flexibilă din proprie inițiativă, de a modifica organizarea modalităților de lucru și de a utiliza în mod inteligent noile tehnologii; subliniază faptul că este, de asemenea, necesară îmbunătățirea serviciilor de asistență și a serviciilor din domeniul îngrijirii copiilor și a persoanelor dependente, în lumina reducerii numărului persoanelor care lucrează cu fracțiuni de normă pe bază de voluntariat;

Joi, 20 noiembrie 2008

14. reamintește că ratele mai ridicate de ocupare a forței de muncă depind în mare măsură de necesitatea de a asigura faptul că toate grupurile sociale — în mod deosebit cele excluse de pe piața forței de muncă — sunt active; subliniază, prin urmare, nevoia de a combate discriminarea de pe piața forței de muncă și de a oferi locuri de muncă persoanelor inactive din cadrul forței de muncă; subliniază, în continuare, nevoia de a oferi amenajări corespunzătoare pentru a facilita angajarea persoanelor cu handicap și a celor cu probleme grave de sănătate, precum și de a garanta faptul că persoanele cu handicap și persoanele care suferă de boli psihice au acces la câmpul muncii;
15. insistă, prin urmare, asupra necesității unor politici active de ocupare a forței de muncă pentru femei, tineri și persoane în vârstă, pentru a valoriza în mod corespunzător forța de muncă și posibilitatea creării unor întreprinderi, precum și pentru a asigura, printre altele, pe baza cotizățiilor la sistemele de pensii, dreptul pensionarilor la o pensie decentă;
16. subliniază necesitatea de a lua în discuție la nivel național majorarea vârstei legale de pensionare; consideră necesar ca, independent de diferențele privind vârsta legală de pensionare din statele membre, lucrătorii să fie încurajați să rămână în câmpul muncii din proprie inițiativă și atât timp cât condițiile permit acest lucru, până la împlinirea vârstei de pensionare sau până mai târziu;
17. invită partenerii sociali, printre altele pe baza experienței acumulate în sectoare diverse, să negocieze măsuri sectoriale special create cu privire la lucrătorii în vârstă în general, și o politică de personal care acordă vârstei importanța cuvenită, în special;
18. invită statele membre să creeze stimulente financiare și sociale, care să încurajeze lucrătorii să continue să lucreze din proprie inițiativă și după atingerea vârstei legale de pensionare;
19. invită statele membre să urmărească o politică activă în vederea ameliorării perspectivelor în ceea ce privește condițiile de muncă în siguranță, astfel încât să se reducă riscurile în anumite profesii și să se evite pensionarea anticipată a unui procent ridicat de lucrători calificați;
20. reamintește că orice politică de migrație economică proactivă, care se adresează în special potențialilor migranți de vârstă activă și care oferă proceduri accelerate de imigrare solicitanților cu înaltă calificare ar trebui să fie completată de o integrare mai bună a migranților pe piața forței de muncă și în societate în ansamblul său; subliniază faptul că eforturile sporite de a intensifica imigrarea pot duce la un export de inteligență în țările de origine, ceea ce ar putea avea un impact negativ asupra dezvoltării economice și sociale a acestor țări și ar putea determina un nou val de migrație necontrolată;
21. recunoaște faptul că „irosirea inteligenței” poate fi, de asemenea, o problemă, atât pentru economie în general, cât și pentru persoanele în cauză, în cazul în care lucrători migranți calificați sunt folosiți pe poziții de lucrători mai puțin calificați; subliniază nevoia ca lucrătorii migranți să beneficieze de contribuțiile lor la sistemele de pensii;
22. solicită Comisiei să ia măsurile necesare pentru a garanta că cetățenii UE care lucrează și au domiciliul într-un stat membru gazdă nu își pierd, parțial sau total, drepturile de asigurare socială;
23. consideră că impactul pe termen lung al imigrării asupra îmbătrânirii populației este incert, întrucât acesta depinde de comportamentul fluxurilor de migrare, de reîntregirea familiei și de rata natalității în rândul migranților; consideră că imigranții pot contribui la un echilibru mai bun al sistemelor de asigurare socială dacă sunt angajați în condiții legale, contribuind astfel la finanțarea acestora;

Pensiile

24. atrage atenția asupra discriminării existente împotriva tuturor categoriilor vulnerabile în ceea ce privește accesul la piața forței de muncă și condițiile aferente acesteia, în special împotriva celor care au locuri de muncă unde contribuțiile la sistemul de asigurări sociale nu sunt obligatorii, ceea ce duce la rate mai scăzute de ocupare a forței de muncă și la salarii mai scăzute, reducând astfel șansele acestor categorii de a acumula fonduri adecvate pentru pensii; insistă asupra necesității de a asigura șanse egale pentru toți, asigurând astfel rate mai ridicate de ocupare a forței de muncă, egalitate salarială și drepturi de pensie adecvate;

Joi, 20 noiembrie 2008

25. recunoaște faptul că sistemele publice de pensii consolidează solidaritatea socială și intră în responsabilitatea statelor membre, iar protejarea acestor sisteme ar trebui să reprezinte o prioritate politică; consideră că o utilizare mai mare a alternativelor la pensiile finanțate de stat, cum sunt sistemele suplimentare, ar putea fi o soluție viabilă; subliniază faptul că pensiile private ar putea include sisteme de pensii ocupaționale suplimentare oferite de angajatori sau de alte organizații și asociații colective, precum și pensii suplimentare individuale bazate pe economii; subliniază faptul că existența pensiilor private ar spori nevoia de reglementări adecvate ale fondurilor private de pensii, de transferabilitate a acestui tip de pensii, precum și de promovare și modernizare continuă (inclusiv o mai mare flexibilitate) a acestor alternative; în acest cadru, consideră că ar trebui luat în calcul riscul că femeile, în contextul sistemului public de pensii existent, să piardă acoperirea de asigurare dacă sistemul actual ar fi înlocuit de sisteme private, dar și că acest risc poate fi redus prin creditarea cu drepturi de pensie a concediului de maternitate, concediului de creștere a copilului și a perioadelor de întrerupere a lucrului din motive personale;

26. invită statele membre să ia în considerare în mod serios nevoia de a restructura sistemele tradiționale de pensii, care se bazează pe evaluări ale riscurilor sistematice și pe estimarea unui parcurs tipic, standard de viață și să adapteze sistemul de asigurări sociale, aliniindu-l la reformele sistemului de pensii, având în vedere faptul că parcursul de viață standard estimat se modifică rapid și că așa-numitele „biografii fragmentate” vor deveni din ce în ce mai răspândite; consideră că acest lucru ar putea genera un nou risc social, al sporirii imprevizibilității pentru mulți indivizi și pentru categoriile vulnerabile în special, mai ales pentru imigranți, pentru lucrătorii cu o calificare redusă, pentru părinții singuri și pentru cei cu alte responsabilități de îngrijire; accentuează faptul că aceasta poate duce la ieșirea timpurie de pe piața muncii sau la participarea redusă pe piața muncii; subliniază faptul că pentru a avea o piață flexibilă a forței de muncă, este necesară și o transformare a sistemelor de pensii;

27. ia act de faptul că un sistem durabil de pensii trebuie să se adapteze la provocările demografice și economice și subliniază că — cu condiția existenței unei largi disponibilități — o structură bazată pe trei piloni reprezintă o opțiune echilibrată; sugerează ca pensiile legale (primul pilon) să fie însoțite de sisteme de pensii ocupaționale finanțate colectiv (al doilea pilon) și de produse suplimentare individuale din al treilea pilon; subliniază valoarea sistemelor de pensii care combină solidaritatea cu o rentabilitate deseori ridicată ca urmare a unor strategii de investiții de anvergură, pe termen lung și prudente, dar profitabile; invită Comisia să își asume pregătirea unui cadru de reglementare și de supraveghere adecvat și fezabil pentru produsele paneuropene de pensii; subliniază că o piață internă a pensiilor profesionale și din al treilea pilon ar permite cetățenilor să beneficieze de drepturi transferabile la pensii ocupaționale, ar stimula concurența și ar reduce costul economiilor pentru pensie;

28. observă faptul că mai ales femeile sunt cele care au grijă de copii, precum și de membrii în vârstă, bolnavi sau cu handicap ai familiei, în mod voluntar sau involuntar, sub presiunea atitudinilor culturale și a normelor sociale sau a calității precare a facilităților de îngrijire a copiilor și a altor facilități de îngrijire (structuri de îngrijire pe termen lung) sau a lipsei acestora și au, de aceea, mai multe întreruperi în cariera profesională; subliniază nevoia de a compensa femeile și persoanele care acordă îngrijire și de a le oferi alternative reale în ceea ce privește maternitatea, precum și responsabilitățile de îngrijire, eliminând riscul posibilelor dezavantaje financiare sau al efectelor negative asupra evoluției în carieră; salută acțiunile întreprinse de statele membre pentru a preveni și a compensa această situație, de exemplu prin includerea perioadei de îngrijire a copiilor și a familiei în calcularea asigurării legale de pensie;

29. invită statele membre, partenerii sociali și reprezentanții organizațiilor de femei să acorde în continuare o atenție deosebită efectelor posibile sau reale ale reformelor sistemelor de pensii asupra egalității dintre bărbați și femei și să se asigure că, în caz de nevoie, sunt luate măsuri de rectificare pentru a garanta egalitatea de tratament;

30. solicită Comisiei și statelor membre să ia de urgență măsuri prin care să interzică discriminarea directă în cadrul sistemelor de pensii ocupaționale, inclusiv practica conform căreia nivelul plăților și al cotizațiilor se bazează pe factori actuariali care diferă în funcție de gen;

31. reamintește rezoluția sa din 21 februarie 1997 privind situația soților care ajută lucrători independenți ⁽¹⁾ în care solicita, printre altele, măsuri care să garanteze o afiliere individuală obligatorie a soțului însoțitor la un sistem de asigurare de pensie;

⁽¹⁾ JO C 85, 17.3.1997, p. 186.

Joi, 20 noiembrie 2008

32. reamintește rezoluția sa din 12 martie 2008 privind situația femeilor din zonele rurale ale UE ⁽¹⁾, invitând încă o dată Comisia să prezinte o propunere de modificare a Directivei 86/613/CEE din 11 decembrie 1986 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară activități independente, inclusiv agricole, precum și protecția maternității ⁽²⁾, până la sfârșitul anului 2008, care să prevadă drepturi sociale și de pensie independente pentru femeile care ajută în exploatațile agricole;

33. reamintește rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind politica serviciilor financiare (2005-2010) ⁽³⁾ și subliniază importanța dezvoltării unei piețe europene transparente și flexibile a asigurărilor sociale și a pensiilor, prin reducerea barierelor fiscale și a obstacolelor în calea transferabilității drepturilor de pensie dintr-un stat membru în altul; consideră că crearea unei piețe interne a pensiilor necesită un cadru european de reglementare a produselor de pensii;

34. îndeamnă Comisia să revizuiască de urgență Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale ⁽⁴⁾, pentru a asigura instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale un sistem adecvat și solid de solvabilitate, pe baza consilierii oferite de Comitetul european al controlorilor de asigurări și de pensii ocupaționale și a unei evaluări de impact detaliate, examinând problemele legate de asigurarea unor condiții echitabile de concurență generate de diferențele de calcul și cele dintre prezumțiile utilizate pentru măsurarea obligațiilor; subliniază faptul că un astfel de sistem ar putea fi bazat pe extinderea anumitor aspecte ale Propunerii modificate de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2008 privind inițierea și exercitarea activității de asigurare și reasigurare (Solvabilitate II) (COM(2008)0119) la fondurile de pensii, ținând seama de particularitățile instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, cum ar fi faptul că sistemele de pensii pe care le gestionează sunt sisteme pe termen lung, precum și tipul de acoperire a riscurilor sau de garanții oferit de fondurile de pensii; consideră că un astfel de sistem special de solvabilitate ar genera stabilitate financiară și ar preveni arbitrajul în reglementare;

35. reamintește că Curtea de Justiție s-a pronunțat împotriva obstacolelor în calea scutirilor de impozite pentru contribuțiile transfrontaliere la sisteme de pensii; subliniază faptul că facilitățile fiscale constituie cele mai bune stimulente pentru economiile pe termen lung și că s-ar putea să fie nevoie de o armonizare mai accentuată pentru a elimina toate obstacolele din calea contribuțiilor transfrontaliere la sisteme de pensii;

36. constată tendința actuală de tranziție de la sisteme de pensii cu beneficii definite către sisteme de pensii cu contribuții definite și este preocupat de scăderea contribuțiilor angajatorilor, care însoțește în mod evident această tendință; subliniază nevoia unor niveluri consolidate de participare și contribuții ale angajaților la sistemele actuale de pensii, pentru a asigura cetățenilor un venit adecvat la pensie și subliniază nevoia unor contribuții adecvate constante din partea angajatorilor, în special în sistemele de pensii cu contribuții definite; este preocupat de faptul că revizuirea prevăzută a Standardului internațional de contabilitate (IAS) 19 referitor la beneficiile angajaților, în ceea ce privește, de exemplu, posibila eliminare a metodei de tip „coridor”, ar putea aduce schimbări importante sistemelor de pensii, care trebuie evaluate cu minuțiozitate, în special în legătură cu eventualele efecte negative asupra atractivității regimurilor cu beneficii definite;

37. constată că pentru asigurarea unor condiții decente de viață pentru persoanele cu handicap și pentru evitarea „capcanei alocațiilor” este necesară compensarea costurilor suplimentare pe care le implică handicapul și coordonarea lor cu sistemele de pensii și cu politicile de integrare socială;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0094.

⁽²⁾ JO L 359, 19.12.1986, p. 56.

⁽³⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 392.

⁽⁴⁾ JO L 235, 23.9.2003, p. 10.

Joi, 20 noiembrie 2008

Viabilitatea financiară

38. subliniază necesitatea menținerii, de către statele membre, a unor niveluri adecvate de finanțare pentru sistemele de asigurări sociale și de pensii, necesitatea găsirii unor baze de impozitare alternative și fiabile în contextul intensificării concurenței cauzate de globalizare; subliniază importanța reducerii dependenței de impozitarea salariilor, pentru a spori competitivitatea economiilor statelor membre și pentru a oferi mai multe stimulente pentru muncă; recunoaște complexitatea pe care o presupune orientarea către o impozitare preponderentă a capitalului, având în vedere baza de impozitare mai mică în cazul impozitului pe capital și mobilitatea mai puternică a capitalului; propune să fie luată în calcul orientarea către noi metode de impozitare și/sau alte opțiuni pentru a spori viabilitatea financiară a cheltuielilor sociale, fapt care ar reduce presiunea fiscală pentru populația cu venituri mai reduse; susține faptul că contribuțiile angajatorilor la sistemele de asigurări sociale reprezintă o investiție, întrucât acestea generează o productivitate sporită, acesta fiind unul dintre motivele pentru care țările care au cheltuieli sociale ridicate sunt și cele mai competitive;

39. subliniază faptul că statele membre trebuie să se concentreze asupra obiectivelor pe termen mediu și lung ale Pactul de stabilitate și dezvoltare (PSD) și să asigure durabilitatea finanțelor publice pentru a face față presiunii crescânde a unei populații în curs de îmbătrânire; ia notă de faptul că Consiliul informal al miniștrilor economiei și finanțelor care a avut loc la Brdo la 5 aprilie 2008 a convenit asupra faptului că, în ceea ce privește cheltuielile sociale, accentul ar trebui pus pe realizări și rezultate, și nu pe volumul cheltuielilor; recomandă Consiliului să reflecteze la noi îmbunătățiri ale PSD, permițând, de exemplu, ca investițiile pe termen mai lung să fie contabilizate pe o perioadă mai lungă de timp;

40. subliniază că statele membre ar trebui să-și conceapă politicile financiare în mod durabil printr-o partajare justă a sarcinii fiscale între angajați, consumatori, întreprinderi și veniturile din capital și între generații;

41. consideră că reglementarea ar trebui să aibă ca scop asigurarea solvabilității și protejării schemelor de pensii ocupaționale, nu în ultimul rând în cazul preluării companiei sau al altor schimbări semnificative în rândul acționarului sau al conducerii;

42. invită statele membre să creeze în fiecare an în cadrul legii bugetului un fond pentru plata viitoarelor pensii;

43. subliniază necesitatea de a lua în discuție o tranziție treptată de la sisteme de asigurări sociale bazate pe repartizare la sisteme capitalizate;

Asistența medicală și îngrijirea pe termen lung

44. își exprimă convingerea că măsurile de îmbunătățire a sănătății implică nevoia de investiții, care poate contribui la reducerea costurilor în contextul îmbătrânirii populației și consolida finanțele publice; insistă asupra importanței păstrării valorilor și principiilor care stau la baza tuturor sistemelor de sănătate din UE, printre care se numără acoperirea universală, solidaritatea în finanțare, accesul egal și furnizarea de asistență medicală de înaltă calitate, în pofida necesității de a consuma în mod rațional resursele limitate; subliniază faptul că prin îmbunătățirea organizării și furnizării serviciilor în conformitate cu principiile subsidiarității, se pot îmbunătăți atât calitatea, cât și rentabilitatea serviciilor medicale;

45. având în vedere previziunile privind creșterea costurilor asistenței medicale și ale îngrijirii pe termen lung, consideră că statele membre ar trebui să reflecteze asupra finanțării pe care o oferă și să țină seama de faptul că, datorită posibilității reducerii ofertei de servicii necalificate de îngrijire, ca urmare a tendinței de scădere a numărului membrilor familiei și a creșterii participării femeilor la piața forței de muncă, nevoia de îngrijire pe termen lung ar putea fi mai mare decât cea estimată;

46. subliniază necesitatea acordării unei atenții deosebite persoanelor ce au nevoie de îngrijiri medicale costisitoare sau de lungă durată, persoanelor și categoriilor de populație cu dificultăți de integrare, cum ar fi minoritățile etnice sau persoanele cu venituri scăzute, îngrijirii persoanelor ce suferă de afecțiuni cronice și dezvoltării unor structuri deschise pentru reabilitare, integrare socială și asistență acordată persoanelor cu handicap fizic sau psihic sau persoanelor în vârstă, pentru a evita astfel instituționalizarea acestora și a le permite să ducă o existență autonomă;

Joi, 20 noiembrie 2008

47. constată că finanțarea publică a asistenței medicale contribuie la protecția împotriva riscurilor financiare, independent de riscul personal pentru sănătate, și prin urmare sprijină egalitatea și securitatea socială în timp ce mecanismele de contribuție private implică o mutualizare limitată a riscurilor sau absența acesteia și de obicei se bazează pe corelarea dintre plăți, riscul îmbolnăvirii și capacitatea de plată, dar, în același timp, garantează o finanțare durabilă, independent de schimbările demografice;

48. recunoaște importanța finanțării publice în realizarea obiectivului solidarității, precum și diversitatea nivelurilor de finanțare publică și privată a serviciilor medicale în statele membre; recomandă Comisiei să realizeze un studiu pentru a stabili nivelul și/sau gama de finanțare publică care îndeplinește obiectivul solidarității, atât pentru întregul sistem, cât și pentru domenii de servicii specifice;

49. recunoaște popularitatea în creștere a soluțiilor bazate pe piață și a privatizării finanțării sistemelor de sănătate ca soluție universală pentru explozia costurilor, ineficiența și problemele de calitate ale serviciilor de îngrijire, în special în noile state membre; recunoaște dovezile din ce în ce mai numeroase conform cărora privatizarea funcțională a sistemelor de asigurări sociale și de sănătate, obținerea de profit și concurența între intermediarii financiari fac, de obicei, administrarea sistemelor de sănătate mai scumpă, în timp ce efectele benefice în termeni de reducere a costurilor, eficiență și calitate a serviciilor de îngrijire sunt îndoielnice; din acest motiv, recomandă ca statele membre cu un model unic de plată să păstreze modelul respectiv;

50. constată că sistemele de sănătate care sunt finanțate în mod predominant prin cotizațiile salariaților la fondul asigurărilor sociale pot beneficia de o lărgire a bazei de impozitare, incluzând veniturile care nu intră în categoria câștigurilor salariale;

51. observă că, în sensul libertății de prestare a serviciilor și al dreptului asiguratului medical de a se decide în mod liber pentru un anumit doctor sau o anumită instituție, este inadmisibil ca statele membre să refuze rambursarea cetățenilor lor pentru orice tratament efectuat în străinătate, însă statele membre pot impune plafoane (fixe) individualizate pentru costurile generate și nu sunt obligate să-și ramburseze cetățenii pentru tratamente de care aceștia nu ar fi putut beneficia în țara lor;

52. invită statele membre să evite o abordare strict financiară atunci când adoptă reforme de politici cu obiectivul de a re-elabora cadrul juridic care stă la baza sistemelor lor naționale de sănătate;

53. își exprimă convingerea profundă că punctul de plecare pentru orice reformă ar trebui să fie o analiză detaliată a sistemului de sănătate existent (și a finanțării acestuia) pentru identificarea punctelor slabe și a domeniilor problematice, însoțită de o înțelegere a factorilor contextuali care ar putea contribui la succesul reformei sau l-ar putea împiedica; se așteaptă ca statele membre să fie pe deplin conștiente de impactul considerabil al reformelor în domeniul sănătății asupra funcționării, capacității și eficienței sistemelor lor de sănătate, precum și de amenințările pe care măsurile de reformă insuficient sau neadecvat pregătite le pot aduce calității și disponibilității serviciilor de îngrijire medicală, stării de sănătate a cetățenilor și, prin urmare, capacității lor de angajare;

54. invită statele membre să ia în considerare gama întregă de funcții și politici de finanțare a sistemului de sănătate și să nu se concentreze doar pe mecanismele de contribuții; este convins de faptul că mărirea nivelului de contribuții din partea angajaților sau mărirea contribuției private a pacienților la costul serviciilor de îngrijire medicală sunt politici care se îndreaptă într-o direcție greșită și pot avea consecințe dezastruoase, având în vedere faptul că acestea limitează într-un mod inacceptabil accesul cetățenilor cu venituri mici la gama întregă de servicii de îngrijire medicală;

55. este convins de faptul că accesul cetățenilor cu venituri mici la servicii de îngrijire medicală de înaltă calitate ar trebui considerat o prioritate clară, foarte strâns legată de valorile europene de solidaritate și drepturi egale și că constituie o condiție pentru realizarea cu succes a obiectivului de la Lisabona de ocupare integrală a forței de muncă;

Joi, 20 noiembrie 2008

56. invită Comisia să ia în considerare aspectele drepturilor egale ale tuturor cetățenilor Uniunii Europene la sisteme de sănătate de înaltă calitate și să integreze garanțiile necesare împotriva discriminării cetățenilor în ceea ce privește finanțarea în revizuirea legislației comunitare anti-discriminare sau în orice alt instrument legislativ nou care se ocupă de problema accesului la servicii de îngrijire medicală;

57. recomandă ca statele membre să contribuie la eficiență și egalitate în sistemele lor de sănătate prin reducerea numărului de grupuri de risc sau — și mai bine — prin crearea unui grup unic de risc la nivel național, care poate facilita administrarea și coordonarea strategică în sistemul de sănătate;

*

* *

58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului pentru ocuparea forței de muncă, Comitetului pentru protecție socială, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și țărilor candidate.

Uniunea Europeană și PNR

P6_TA(2008)0561

Rezoluția Parlamentului European din 20 noiembrie 2008 referitoare la propunerea de decizie-cadru a Consiliului privind utilizarea registrului cu numele pasagerilor (PNR) în scopul aplicării legii

(2010/C 16 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere declarația Comisiei din cadrul dezbaterii din 21 octombrie 2008, ca urmare a întrebării orale B6-0476/2008 referitoare la propunerea de decizie-cadru a Consiliului privind utilizarea registrului cu numele pasagerilor (PNR) în scopul aplicării legii (COM(2007)0654),
 - având în vedere dezbaterile în curs din cadrul Consiliului, la nivel ministerial și al grupurilor de lucru, cu privire la propunerea menționată anterior,
 - având în vedere avizele exprimate de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, de Grupul de lucru „Articolul 29” și de Grupul de lucru pentru poliție și justiție;
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare ⁽¹⁾ privind Acordul PNR UE-SUA ⁽²⁾, Acordul PNR UE — Canada ⁽³⁾ și Acordul PNR UE- Australia ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât principiile generale privind protecția datelor, obligatorii pentru instituțiile UE și pentru statele membre, sunt prevăzute la articolul 8 din Convenția Europeană privind protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), la articolele 7 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta drepturilor fundamentale), la articolul 286 din Tratatul CE, la articolul 5 din Convenția Consiliului Europei 108 privind protecția persoanelor în legătură cu prelucrarea automată a datelor personale (Convenția 108) și, la nivel secundar, în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽⁵⁾ și în proiectul de Decizie-cadru a Consiliului privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării judiciare și polițienești în materie penală);

⁽¹⁾ JO C 61 E, 10.3.2004, p. 381; JO C 81 E, 31.3.2004, p. 105; JO C 103 E, 29.4.2004, p. 665; JO C 157 E, 6.7.2006, p. 464; JO C 305 E, 14.12.2006, p. 250; JO C 287 E, 29.11.2007, p. 349; JO C 175 E, 10.7.2008, p. 564; Texte adoptate din 22.10.2008, P6_TA(2008)0512.

⁽²⁾ JO L 204, 4.8.2007, p. 18.

⁽³⁾ JO L 82, 21.3.2006, p. 15.

⁽⁴⁾ JO L 213, 8.8.2008, p. 49.

⁽⁵⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.